DUPĂ TURNEUL MAROCAN

„OLIMPICII" ȘI-AU CREAT OBLIGAȚIA CALIFICĂRII PENTRU MÜNCHEN

„Nimeni nu are obligații mai mari decît puterea lui" (CELSUS)

Oricîte și orice s-ar spune, bilanțul turneului marocan este favorabil din mai multe puncte de vedere. **Zece goluri înscrise în patru partide, și numai patru primite, fără să fi cunoscut înfrîngerea,** reprezintă un motiv de satisfacție, mai ales pentru o echipă aflată la primii săi pași. Dar, dincolo de aceste rezultate atît de cunoscute azi, turneul marocan interesează, în primul rînd, prin perspectiva ce a creat-o. Pentru că, acest turneu de iarnă, merituos cum am mai spus-o, nu reprezintă decît un punct de plecare pentru calificarea în turneul final al Jocurilor Olimpice de la München. Un punct în spirala autodepășirii necesare...

TOATE PREMISELE DEBUTULUI PĂREAU POTRIVNICE...

Eșecul unei experiențe nu prea îndepărtate, ca și analiza lucidă a programului internațional încărcat al fotbalului nostru în acest an, au dus la zămislirea unei noi echipe olimpice ale cărei responsabilități n-au mai fost stabilite pentru simplul motiv că... existau deja. În virtutea acestui deziderat, în luna ianuarie fostul antrenor al naționalei de tineret, **Gheorghe Ola**, a primit delicata misiune de a alcătui o nouă echipă olimpică, echipă care numai peste cîteva zile de la existența sa teoretică urma să plece în Maroc pentru un turneu de patru jocuri. Desigur, echipa putea fi alcătuită ușor, de oricine, numai că imperativul său major înseamnă **calificarea pentru München, adică cîștigarea la două goluri diferență a partidei decisive cu Danemarca din 21 mai de la București.** Ceea ce, să recunoaștem, presupunea de la bun început o responsabilitate enormă a selecției, pentru că pînă în luna mai nu prea este timp de experiență.

Ghiță a devenit după primul joc, cu naționala Marocului, marele favorit al tribunelor. Iată-l într-una din acele intervenții spectaculoase și utile, pe Stade d'Honneur din Casablanca

Condensat într-o singură frază, mai tehnicistă, turneul marocan ar însemna: **joc gîndit, foarte disciplinat tactic, cu vizibilă tendință ofensivă prin participarea regulată la atacuri a celor doi fundași laterali, în ciuda formulei 1—4—3—3; mare mobilitate pe toată suprafața terenului, mare număr de finalizări și o bună eficacitate în deplasare.** Desigur efectul acestui, nesperat de bun și de rapid obținut, îșI are cauzele sale bine definite. Cred că din lanțul cauzal nu putem exclude valoarea jucătorilor reuniți în acest lot, seriozitatea și capacitatea celor doi antrenori, și în primul rînd dorința de afirmare a acestui întreg colectiv numit în alți termeni „națională secundă a țării".

În turneul de peste Mediterană, dincolo de terenurile de joc, toate gazonate cu excepția ultimului — foarte greu din cauza ploii — dincolo de replica adversarilor, ceea ce a întrecut toate așteptările chiar și ale antrenorilor **Gheorghe Ola** și **Cornel Drăgușin**, aflați într-o excelentă colaborare de-a lungul turneului — **a fost jocul complet al echipei**, sedimentarea din start a unei formații de bază matură și capabilă de experiențe superioare în fața unor adversari și mai buni decît cei întîlniți în Maroc. Jocul bun de ansamblu al întregii echipe olimpice a relevat însă și...

CÎTEVA EVOLUȚII DE EXCEPȚIE

a) **Ghiță și Pop** — cei mai buni oameni ai turneului, deși, pe compartimente, defensiva a fost inferioară ofensivei. **Ianul** și **Vlad** au evoluat bine, dar forma lor sportivă de început (începeanu) are și circumstanțele unei accidentări înaintea turneului) nu le-a permis etalarea adevăratelor posibilități. Ambii reprezintă, însă două puncte de sprijin în redută lui **Gheorghe Ola. Mîoc** a însemnat un debut bun, mai ales pentru... ofensivă. Băcăuanul plătește încă tribut primei copilării, pe cînd juca extremă dreaptă, și rămîne de prea multe ori în față. Cît despre **Codrea**, el a fost mai bun de la un joc la altul, promițînd un salt de mult așteptat.

b) **Rugiubei** și **Jercan** — adevărate revelații prin jocul lor incisiv și eficace. Un cuvînt în plus pentru băcăuan, golgeter (trei goluri înscrise, ca și **Kun II**), chiar dacă în ultimele două partide a evoluat pe postul de extremă dreaptă. Mi-as permite aici o paranteză. Toate echipele moderne se străduiesc să mărească numărul virfurilor, cu alte cuvinte să ridice potențialul de atac. **Rugiubei** a fost cel mai bun atacant al turneului, jucînd chiar și extremă dreaptă. Dar, să nu uităm. **În Maroc, olimpicii au jucat cu o linie de trei atacanți ceea ce — cel puțin teoretic — pare insuficient pentru jocuri cu Danemarca. De aceea se impune și o extremă dreaptă pe măsura necesităților echipei.** Confirmarea formei bune a lui **Rugiubei** și asosnunea — tot de formă — a lui **Kun II** (mai aproape de valoarea sa și cerințele echipei doar în ultimul joc) sau (de ce nu ?!) **Tătaru II**, ar însemna pentru echipa olimpică două virfuri — speranță.

c) **Simionaș**, omul cu plămînі de oțel, cel care — după statistica întocmită de antrenorul **Cornel Drăgușin** — s-a întîlnit de cele mai multe ori cu mingea (avantajul este zdrobitor) în acest turneu. **Simionaș** a însemnat pentru linia mediană ceea ce înseamnă **Radu Nunweiller** la națională, avînd în plus o capacitate de efort constant superioară. Ceilalți doi jucători ai liniei de mijloc, **Domide** și **Broșovschi** au început turneul sub forma lor. **Domide** a reușit, însă, și momente de mare virtuozitate (... de 50 de minute din 270 cîte, de fapt, însemnă cît porțile lotului olimpic n-au fost zăvorîte. **Gheorghe Ola** intenționează să-și completeze lotul pe parcurs încît să beneficieze de rezerve egale ca valoare cu titularii. Este, într-un fel, o minusă aruncată deopotrivă celor care și-au cîștigat încrederea și locul în echipă după turneul marocan, dar și celor care n-au reușit încă să-și demonstreze posibilitatea. Un motiv în plus pentru a înțelege că motto-ul acestor rînduri, aparținînd unui filozof roman, autorul tratatului... „Cuvînt adevărat" — nu este un act de pedanterie.

Victoria de la Casablanca în fața Marocului a creat echipei olimpice obligația să-și depășească actuala condiție. Și nouă condiție superioară nu poate fi decît calificarea pentru München.

Mircea M. IONESCU

NOTELE LUI GHEORGHE OLA

Nota generală a echipei de-a lungul întregului turneu : **8,50.**

Notele acordate celor 16 jucători folosiți : **Ghiță 9, Suciu 8, Pop 9, Mioc 6+, Codrea 8, Ianul 7, Vlad 7+, Oltean 6, Domide 8, Simionaș 8+, Broșovschi 8, Petreanu 6, Radu 5, Rugiubei 8+, Kun II 8, Jercan 7.** Pescaru a jucat numai 12 minute.

Autorul acestor rînduri își propune ca în ziua de 21 mai să intre în „conflict" cu antrenorul **Gheorghe Ola** acordînd echipei olimpice numai note de la 8 în sus.

Argumentînd, încă o dată, ideea de joc ofensiv al echipei olimpice, fundașul Pop s-a lansat din nou în atac, trecînd nălucă pe lîngă... fundașul Charif. Dintr-o asemenea „evadare" irezistibilă a fundașului rapidist s-a născut primul gol înscris de olimpicii în turneul marocan.

„Ne trec fiole, l'atter Khaouani ne passera pas si vos scores à la dernière seconde par son adversaire.
La Roumanie: Une leçon d'efficacité
ROMANIA : O LECȚIE DE EFICACITATE" — scrie cotidianul L'Opinion după acel 4—2 de la Casablanca

„JUDECAȚI-NE TURNEUL LA... MECIURILE CU BAYERN !"

4 INTERLOCUTORI DE LA STEAUA SUSȚIN CĂ ECHIPA LOR NU S-A ÎNTORS DIN AMERICA DE SUD NUMAI CU GOLURI

Întoarcerea echipei Steaua din America de Sud a fost primită cu un cor de critici. În mare parte justificate. Bătăile rămîn bătăi și n-au fost niciînd elogiate sau mîngîiate cu flori. Învinșii au avut parte mai ales de spinii florilor... Cîștigătoarea Cupei nu avea de ce să fie exceptată de la acest tratament.

Plecată peste Ocean cu o spială de pregătire generală — care i-a lipsit pe jucători de o elementară și obligatorie condiție fizică — Steaua nici nu putea obține rezultate superioare în fața unor echipe puternice, cu mare forță de atac, cum sînt Zele braziliene. Poate că tocmai această superficială tratare inițială a turneului este marea vină a Stelei.

Turneul sud-american a trecut cu bine și bătăile lui. Au trecut și bătăile. Interesant este să știm acum cu ce s-au ales fotbaliștii Stelei în afara lor. Cu atît mai mult cu cît într-un turneu de pregătire nu rezultatele seci atestă utilitatea lui, ci poate fi adeseori reală în pofida unor eșecuri și ilu-zii în pofida unor victorii. În cazul în speță, nu o sută de scoruri favorabile obținute de Steaua în Peru și Brazilia ar fi certificat utilitatea turneului, după cum nici succesul de contraperformante nu indică sau stabilește inutilitatea lui.

Cît a folosit Stelei aspra campanie braziliană se va vedea mai tîrziu. Atunci se va putea judeca obiectiv „ÎNCĂRCATURA" cu care s-a întors din țara fotbalului echipa antrenată de Valentin Stănescu și Gh. Constantin. Plecînd de la premisa că un turneu în Brazilia este, înainte de toate, peripetii aproape orice echipă europeană, o călătorie de studii de acumulări, socotim că fără hazardat să condamni nici drept de apel, acum, turneul Stelei, atîta timp cît nu pot fi încă judecate adevăratele roade ale turneului.

Interesant ni se pare astăzi să cunoaștem mai ales cu ce au plămădit — pe planul impresiilor, al documentării, al unării și al perfecționării lor la fotbaliști — jucătorii de Steaua și doar în secundar ne stîrnesc curiozitatea neîncălcate întîmplări de joc ale acestei echipe.

În lumina acestei optici, am abordat patru „subiecți" de interviate ai teamului milipre dornici să aflăm cum a decurs turneul în America Sud și eventuala lui influ-asupra destinelor individuale, de fotbaliști, ca și asupra celui al echipei.

Primul interlocutor, una din marile inteligențe ale fotbalului românesc, maestrul emerit al sportului **Gh. Constantin.**

— **Sînt, bineînțeles, nemulțumit de rezultate. N-am făcut, pînă la meciul cu Palmeiras, nici un jucător, nici 7—antrenor, să înfrîngere cu Sao Paulo am făcut această tristă experiență... În pofida situației noastre de astăzi, de neîncăpățînare, ar fi fost, fără îndoială, mai comodă și mai plăcută dacă am fi făcut o plimbare în Liban, de pildă, obținînd victorii fără nici o semnificație — vreau să prezint pe toată lumea că acest turneu va fi considerat — la eșalonarea valorilor de real folos pentru echipă, pentru jucători, pentru antrenori. Nu vreau să mă joc cu vorbele. Am fost în Brazilia și acum 11 ani, pe atunci fotbalist activ, și acum, antrenor, de ce să spun că și atunci și mulțumit de această am învățat multe. Sînt de asemenea fermi convins că și tinerii noștri jucători au LUAT multe de la fotbalul brazilian.**

REPORTER : Orice iubitor al fotbalului de la noi este curios să afle ce a mai avut de învățat „profesorul" Constantin în Brazilia ?

CONSTANTIN : **Fără falsă modestie, multe. Am învățat că fotbalul brazilian înseamnă : 1) — tehnică de virtuozitate dublată de forță, de un menținător joc tare în momentele de apărare (n-aș fi mirat, dar am văzut cu ochii mei !), asta însemnînd că brazilii au preluat de la englezi și vest-germani o lecție pe care înainte nu o cunoșteau ; 2) — în aproape orice echipă, pe cei 10 jucători de cîmp nu-i identifici, că-s apărători sau atacanți, decît după... numărul de pe tricou : fiecare este înzestrat cu toate atu-urile „virfului", ale apărătorului libero sau ale fundașului de margine ; 3) — disciplina fotbalistului brazilian nu este întrecută decît de fanatismul lui de a ajunge mare vedetă.**

REP : Cum este privit actualmente fotbalul românesc în Brazilia ?

CONSTANTIN : **Este stimat și prețuit.**

REP : Nu crezi că rezultatele Stelei au avut, cît de cît, o influență asupra cotei amintite de stimă ?

CONSTANTIN : **Fără îndoială, șocurile rezultatelor nu ne-au făcut o reclamă favorabilă nouă, fotbaliștilor români. Trebuie reținut însă și faptul că publicul brazilian este obișnuit ca echipele sale să întreacă în această perioadă orice formație europeană. Exemplul naționalei Ungariei, primul la îndemînă (4 jocuri, 3 înfrîngeri), este apropape la fel de grăitor ca și al nostru.**

REP : O ultimă întrebare : considerî că Steaua va acuza o oarecare criză de moral după acel eșec de pomină cu Palmeiras ?

CONSTANTIN : **Înfrîngerile de pomină pot fi trambulinele unor importante victorii de mîine. Vezi precedentul U.T.A. — între Legia (0—8) și Feyenoord.**

Eu zic să ne fie judecat turneul la meciurile cu Bayern München...

„Timpul II" cu unul din cei mai reprezentativi jucători ai echipei Steaua — **Vigu.**

REP : Greu turneul, Vigule ?

VIGU : **Greu, dar extrem de util. Am avut numai de învățat.**

REP : Fără a spune ce anume ați avut de învățat sau eventual ați învățat deja, afirmația ta sună ca un vers învățat pe de rost...

VIGU : **Ce am învățat eu, de pildă, este imposibil să nu arăt pe teren. Simt că am crescut ca fotbalist pe toate planurile...**

REP : Mai la obiect...

VIGU : **Imi voi simplifica mult jocul. Brazilienii joacă uimitor de simplu. Poate tocmai de aceea ating uneori perfecțiunea. Deși sîntem mult mai puțin tehnici ca ei, noi facem adeseori 2—3 artificii — așa-zis „tehnice" — nu gratuite, ci realmente dăunătoare cursivității și eficienței jocului.**

REP : Ce impresie ți-a făcut pregătirea propriu-zisă a fotbaliștilor brazilieni ?

VIGU : **N-am văzut în viața mea fotbaliști care să lucreze atît de intens și atît de mult ca brazilienii. MUNCA este a doua mare „cheie" — adăugată însușirilor naturale — ale supremației braziliene în fotbal.**

REP : Crezi că o altă echipă de a noastră ar fi avut o comportare superioară în Brazilia?

VIGU : **Poate doar U.T.A. Este formația românească cea mai legată, cea mai omogenă, „acoperită" la toate compartimentele și la toate posturile. Știți, un meci cu o echipă braziliană aduce cu o... auscultare medicală. Organismul formației adverse este minuțios examinat, iar în clipa în care ți-a găsit o hibă ești pierdut. O singură roiță din angrenaj dacă nu merge, și toate ațacurile se scurg pe acolo pînă cedezi. Fiind sinceri, trebuie să recunoaștem că echipa noastră are cîteva roițe slăbuțe — s-a văzut limpede și în turul campionatului —, iar echipele braziliene nu iartă asemenea slăbiciuni. În paranteză fie spus, a doua zi după meciul cu Palmeiras, discutînd cu antrenorul național maghiare, Illovszky, care urmărise partida noastră, mi-a spus că după 10 minute de joc ar fi schimbat 4 oameni...**

REP : Dacă ar fi să alegi două superlative din jocul văzut la echipele braziliene, la care te-ai opri ?

VIGU : **Jocul fantastic al extremelor. Am văzut 7—8... Jairzinho. Aripi care literalmente înebunesc apărările. Și „un-doi"-urile. Teribil de rapide, extrem de precise, mingea strecurîndu-se pe lîngă apărători ca o șopîrlă...**

Secvență din partida susținută de Steaua cu Portugalul. Portarul Coman intervine cu siguranță, stopînd unul dintre atacurile jucătorilor echipei braziliene. Scorul meciului : 0—1.

„Timpul III" — consacrat mezinilor echipei, Năstase (18 ani și 4 luni) și Aelenei (18 ani și o lună) — două talente incontestabile ale fotbalului nostru, hărăzite, avem toate motivele să sperăm, unor frumoase cariere.

NĂSTASE : Aproape în fiecare noapte, de la înapoiere, visez Brazilia, fotbalul de poveste pe care l-am văzut acolo. Ce spectacol extraordinar! Să privești zilnic cîteva ore de fotbal brazilian, pe stadion sau pe micul ecran (fiecare meci este retransmis de 3—4 ori) e ceva nemaipomenit. Oricum am fi jucat, nu puteam să-i învingem. E drept că scorul din partida cu Palmeiras a fost un accident (ne-a speriat și formidabila demonstrație a echipei pauliste în fața liderului campionatului iugoslav, Zelezniciar), dar să știți că cine spune că merge în Brazilia ca să bată este un glumeț... După acest turneu, eu, personal, voi căuta să joc numai „dintr-o bucată" și voi suta — cu tot riscul — din prima poziție, fără preluare. O să vedeți pe teren ce va însemna asta pentru adversarii noștri.

AELENEI : **Deși citisem multe și văzusem filme cu fotbalul brazilian, ce am văzut acolo a întrecut toate închipuirile mele. Mi-a plăcut tot ce am văzut.**

REP : Și bătăile ?...

AELENEI : **Urmărindu-i pe brazilieni cum joacă, aproape că uiți să te mai superi cînd te bat. Am văzut Copacabana, raiul a mii de fotbaliști, am fost pe Maracana, am intrat chiar și în cabina unde s-a echipat Pele înaintea marcării celui de-al 1000-lea gol al său (ce păcat că nu l-am văzut și pe Pele !), am văzut un fotbal minunat (ce pase extraordinare pot să-și adreseze chiar și atunci cînd sînt cu spatele unul la celălalt !), sînt puțin necăjit de rezultate, dar și foarte ambițios să arăt ce am învățat.**

Marius POPESCU

MOMENT U.T.A.—MARTIN PETERS

LERETER

„Amicalul" U.T.A.-ei cu Progresul (1—0 pentru bancari), înaintea decolării spre Algeria, era al cincilea la număr din suita jucătorilor-test premergătoare meciului cu Tottenham. Pe scurt, bilanțul acestor partide, din auzite, cînd au jucat cu Rapid. Am la dispoziție o singură dată pentru o eventuală deplasare la Londra : 4 martie. Dar pot eu să nu fiu în permanență lîngă echipă, să-i simt pulsul cu trei zile înaintea confruntării ? Și apoi adăugați riscurile unei călătorii cu avionul cînd deseori nu știi de azi pe mîine ce-ți rezervă capriciile vremii. Rămîne de văzut cum vom efectua observarea unui adversar mai dificil, din toate punctele de vedere, decît Vitoria Setubal.

— **Apropo, Rapidul a fost răzbunat o dată. Sortii v-au pus din nou în față cu o asemenea alternativă. Ce părere aveți ?**

— Mi-ar place nespus de mult să repetăm isprava. La urma urmei am auzit că la București feroviarii au fost în poziție de cîștigători ratînd două-trei ocazii de gol în prima repriză. Fotbalul are atîtea necunoscute încît e greu să prevezi totul. Cert este că în primul joc de la Arad ne vom lupta ca leii.

— **La întoarcerea din Algeria ce program de pregătire veți avea ?**

— Jocuri cît mai multe, dintre care unul în curs de tratative pe 26 sau 27 februarie, cu echipa Dinamo la lumina reflectoarelor, la București. Vrem să ne aclimatizăm pentru manșa a doua de la Londra. Apoi campionatul...

— **Noutăți în formula probabilă a echipei ?**

— Nici una. Aceeași osatură din campionatul trecut, bineînțeles dacă toți vor ajunge sănătoși la 7 martie. Dacă nu, voi apela la cele două-trei rezerve — Ziller, Calinin, Axente și... gata, am epuizat întregul lot.

Așadar, Nicolae Dumitrescu, antrenorul care preferă să vorbească puțin și să facă mult, pregătește cu calm și, de ce nu, în ciuda unor inerente dificultăți, cu optimism prima partidă cu Tottenham. Episodul Feyenoord îi dă curaj lui și tuturor jucătorilor care reprezintă culorile „distinsei doamne" — zic eu — și nu „bătrînei doamne" din Arad.

„În seara dinaintea plecării spre Alger l-am căutat din nou pe antrenorul arădean la hotelul „Union". De la recepție mi s-a spus că întreaga caravană s-a culcat devreme. Cam în același timp, cînd Martin Peters, autorul golului victoriei lui Tottenham, jubila pe terenul formației Nottingham Forest.

Stelian TRANDAFIRESCU

● BILANȚ AL „DISTINSEI DOAMNE": 28 DE ANTRENAMENTE ȘI 450 DE MINUTE DE JOC ● 4 MARTIE, DATĂ PROBABILĂ PENTRU „SPIONAREA" LUI TOTTENHAM ● „MI-AR PLACE, DIN NOU SĂ RĂZBUNĂM RAPIDUL" ● UN POSIBIL MECI DINAMO — U. T. A. LA LUMINA REFLECTOARELOR, ÎN CAPITALĂ

N. R. Din nou U.T.A., ca și în deplasarea din toamnă făcută în Portugalia, a plecat peste hotare fără medic. Este inadmisibilă ușurința unei astfel de decizii care poate avea repercusiuni asupra stării de sănătate a întregului lot, într-un turneu, care ridică multe probleme de alimentație, de aclimatizare a organismului, făcînd abstracție de eventualele traumatisme ce se pot ivi în timpul jocurilor. Federația de specialitate are datoria să analizeze acest caz și să aplice sancțiunile de rigoare așa cum a făcut-o nu de mult, în cazul echipei Petrolul.